

махме ли тогава оката захаръ за 4—4½ гроша, кафе 12 гроша, вино 1½ гроша, фунтъ свѣщи 4 гроша? Защо тогава не ни держа кожитѣ, а сега правятъ това? Въ Габрово сега има и не българи — търговци, които продаватъ стокитѣ си и не поефтино отъ българитѣ. Защо не нападате на рускитѣ търговци въ Свищовъ, а особено на складоветѣ на Новоселцова и други, отъ гдѣто авъ купувахъ за столовата и за васъ офицеритѣ разни нѣща, на които цѣнитѣ не бѣха по-долни отъ тукашнитѣ? Между това отъ Свищовъ до тукъ има да се плаща за прѣвозъ, който, както знаете, е баснословно скжшъ. И странно е, че вий си обяснявате скжшотията съ несъчувствието на българитѣ къмъ русситѣ!

— Сърбитѣ иматъ повече сърдце и повече съчувствуваха на русситѣ отъ колкото българитѣ, отвѣрна Поповъ. Това се доказва и отъ „Въспоминанието на доброволеца въ Сърбия“, напечатано на единъ отъ рускитѣ вѣстници¹⁾, въ което сърбитѣ се рисуватъ добродушни, гостоприемни, щедри, внимателни и силно съчувствуващи на русситѣ.

— Кажете ми, моля ви се, въ какво се изражава повечето сърдечностъ, която имали сърбитѣ, пакъ запитахъ авъ Попова.

— Въ Габрово, авъ живѣхъ у гражданина Н., отговори Поповъ. Истина е, че той ми прѣдложи квартира безплатна, но съ условие да давамъ нему дрѣхитѣ си за пране, за което ми взимаше скжшо и прѣскжшо. Освѣннъ това, когато го пращахъ нѣкждѣ да ми купи нѣщо, той винаги надбавяше цѣната. Ей такива сѫ всичкитѣ българи. Всѣки гледа по единъ или другъ начинъ да откаже поне единъ гологанъ.

Тия неоснователни до абсурдностъ обвинения просто ме покъртиха.

— Отъ това ли вадите вашето заключение, че българския народъ не се отнасялъ съчувствено къмъ русситѣ? Авъ ще ви посоча факти, които негово сиятелство графъ Келлеръ и майоръ Чилевъ, ще засвидѣтелствуватъ. Ето ги, слушайте, казахъ авъ, като се обѣрнахъ право къмъ графъ Келлера и майоръ Чилева.

— Не е ли истина, че сърбитѣ на 6-и Октомврий м. г., слѣдъ битката при Гамзи-градъ, когато се бѣхме спрѣли вечеръта на край с. Подгорица за нощуване и, когато ний бѣхме си нахлели огньове, откриха по нась пушечна стрѣлба и раниха

¹⁾ На което автора е сѫщия Н. Н. Поповъ.